

LvdK 125 O kom, o kom, immanuël

1. O kom, o kom, Im - ma - nu - ël,
ver - lös dien volk, dien Is - ra - ël,
bring in al heur el - lend' een keer,
zo - dat het roemt dien naam, o Heer!
Wees blier, wees blier, o Is - ra - ël!
Hij is kört - bij, Im - ma - nu - ël!

1. O kom, o kom, Immanuël,
verlös dien volk, dien Israël,
bring in al heur ellend' een keer,
zodat het roemt dien naam, o Heer!
Wees blier, wees blier, o Israël!
Hij is körtbij, Immanuël!
2. O kom, wortel van Isaï,
verlös oes van de tyrannie,
van alle ofgoôn in dizze ieuw,
o Scheper, slao de kwaoie leeuw.
Wees blier, wees blier, o Israël!
Hij is körtbij, Immanuël!
3. O kom, o kom, die as de zun opgiet
en maak het zo daw dien locht almaol ziet;
jaag vot de nacht van nood en dood,
wij zegt al dag tegen 't mörgenrood.
Wees blier, wees blier, o Israël!
Hij is körtbij, Immanuël!
4. O kom, sleutel van David, kom,
doe veur oes lös het hilligdom;
dat wij dien poort naor binnen gaot,
Jeruzalem, o vredesplaots!
Wees blier, wees blier, o Israël!
Hij is körtbij, Immanuël!
5. O kom, die oeze Keuning bis,
in wolk en vuur en glaanzenis.
O Adonai die sprek met macht,
deurbreek het duuster van de nacht.
Wees blier, wees blier, o Israël!
Hij is körtbij, Immanuël!